

Debem estar molt contents de viurer en el camp y practicar l'honrós y saludable ofici de pagés; no tenim que envejar res als que viuen en la ciutat. El pagés respira un aire pur que torna roja la seva sanch; els raigs del sol dauran la seva pell ab arre-bóls de vida y salut; els aliments son nutritius, perquè no estan falsificats; las donas del camp son francas, robustas y hermosas sense polvos; bebém l'aygua fresca de las fonts; menjém pa de nostre blat; las llegums que cultivem; y á la taula el porró del vi de nostras vinyas; podém contemplar la verdor y flors ab que's corona la primavera; disfrutar de las hermosas nits d'istiu; cullir á la tardor els hermosos fruits; y ara al hivern tenir aqueixa conversa, arre-serats en aquest bosch.

—Si vos sembla, Joan, ho deixarém per un altre dia perquè la tarde refresca, y'ls tors ja s'acostan als es-barsers del torrent per anar á joch.

—Es veritat que ja es tart en aquets dias curs; pero jo no me'n adonaba, que'l sol ja no calentés; perquè m'exaltaba l'entussiasme ab que vos parlo; per-meteume que acabi nostre conversa ab un *himne á la agricultura* que'm surt del cor.

¡Oh digna agricultura; ó noble art del pagés! Tu ets l'art del que Deu ensenyá á nostres primers pares, tant prompte'ls criá; tu ets art beneyt del Criador, art tan antich com el mon junt ab l'art de pastor; tu'l primer de tots; tu la font de nostre manteni-